

بررسی تأثیر خودتعالی بر ارتقاء سلامت جسمی بیماران تحت درمان با همودیالیز شرکت کننده در گروه همتایان

بیمارستان واسعی شهرستان سبزوار ۱۳۹۲

مقدمه: بیماران تحت درمان با همودیالیز دچار عوارض جسمانی فراوان می‌باشند که منجر به کاهش کیفیت زندگی می‌گردد و در وضعیت آسیب‌پذیری قرار می‌گیرند و ظرفیتی از خود-تعالی پیدا می‌کنند. گروه‌های حمایتی همتایان از جمله حمایت‌های اجتماعی است تا افرادی که تجربه‌های مشابهی دارند راهبردهایی را به یکدیگر ارائه دهند که منجر به بهبود کیفیت زندگی آنان گردد. هدف پژوهش حاضر تعیین تأثیر خودتعالی بر ارتقاء سلامت جسمی بیماران تحت درمان با همودیالیز شرکت کننده در گروه همتایان می‌باشد.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر به صورت کارآزمایی بالینی تصادفی شده با دو گروه مداخله و کنترل بر روی ۵۵ بیمار تحت همودیالیز در بیمارستان واسعی سبزوار سال ۱۳۹۲ انجام گرفت. روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی ساده بود. به مدت ۸ هفته جلسات ۲ ساعته جهت گروه مداخله برگزار شد. موضوع جلسات بر اساس مشکلات جسمی به دست آمده از نیاز و علاقه بیماران بود. ابزار پژوهش پرسشنامه، اطلاعات دموگرافیک، ابزار خود-تعالی و بخش عملکرد جسمی پرسشنامه کیفیت زندگی بیماران دیالیزی (KDQOL-SF^{TM}) بود. جهت آنالیز داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد. سطح معنی داری با ضریب اطمینان ۹۵ درصد ($p < 0.05$) بود.

یافته‌ها: اختلاف معناداری در گروه مداخله بین امتیازهای سطح خود-تعالی و همچنین وضعیت سلامت جسمی قبل و بعد از شرکت در گروه همتایان وجود داشت ($p < 0.001$). ارتباط معنادار و مستقیمی بین امتیاز سطح خود-تعالی و وضعیت عملکرد جسمی وجود داشت ($r = 0.61$ $p = 0.00$).

نتیجه‌گیری: براساس نتایج پژوهش ارتقاء سطح خود-تعالی در بیماران تحت همودیالیز موجب ارتقاء سلامت جسمی آنها می‌شود.

کلید واژه‌ها: همودیالیز، خود-تعالی، سلامت جسمی، گروه همتایان